Nr. 3.
28.
marz.

Auglýsing

um

samning milli Hans hátignar konungsins í Danmörku og Hans hátignar konungsins í hinu sameinaða konungsríki Bretalandi hinu mikla og Írlandi um tilhögun á fiskiveiðum þegna hvors þeirra um sig fyrir utan landhelgi í hafinu umhverfis Færeyjar og Ísland.

Samkvæmt auglýsing frá stjórnarráði utanríkismálanna 20. f. m. hafa umboðsmenn Hans hátignar konungsins í Danmörku og Hans hátignar konungsins í hinu sameinaða konungsríki Bretalandi hinu mikla og Írlandi undirritað í Lundúnum 24. júní 1901 svofelldan samning:

(Þýðing.)

Samningur

milli Hans hátignar konungsins í Danmörku og Hans hátignar konungsins í hinu sameinaða konungsríki Bretalandi hinu mikla og Írlandi um tilhögun á fiskiveiðum þegna hvors þeirra um sig fyrir utan landhelgi í hafinu umhverfis Færeyjar og Ísland.

Það er sameiginlegt áhugamál fyrir þeim, Hans hátign konunginum í Danmörku og Hans hátign konunginum í hinu sameinaða konungsríki Bretalandi hinu mikla og Írlandi, að koma á tilhögun, er gildi fyrir þegna hvors þeirra um sig, á fiskiveiðum fyrir utan landhelgi í hafinu umhverfis Færeyjar og Ísland; hafa þeir því ráðið að gjöra með sjer samning í þessu skyni, og hafa til þess kvatt umboðsmenn hvor fyrir sína hönd:

Hans hátign konungurinn í Danmörku herra Franz Ernst Bille, kammerherra, sjerstakan sendiherra og umboðinn ráðherra Hans hátignar í Lundúnum, stórkross af dannebrog og dannebrogsmann o. fl.

Hans hátign konungurinn í hinu sameinaða konungsríki Bretalandi hinu mikla og Írlandi hinn mjög heiðvirða Henry Charles Keith Petty Fitz-Maurice, markis af Lansdowne, jarl Wycombe, viscount Caln og Calnstone og lávarð Wycombe, barón af Chipping Wycombe, barón Nairn, jarl af Kerry og jarl af Shelburne, viscount Clanmaurice

Bekendtgørelse

Nr. 3.
28de
Marts.

om

en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af det Forenede Kongerige Storbritannien og Irland angaaende Ordningen af deres respektive Undersaatters Fiskeri i Havet omkring Færøerne og Island uden for Søterritoriet afsluttet Konvention.

Ifølge Bekendtgørelse fra Udenrigsministeriet af 20de f. M. er der under 24de Juni 1901 i London af befuldmægtigede for Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af det Forenede Kongerige Storbritannien og Irland undertegnet følgende Konvention:

Konvention

mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af det Forenede Kongerige Storbritannien og Irland angaaende Ordningen af deres respektive Undersaatters Fiskeri i Havet omkring Færøerne og Island uden for Søterritoriet.

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af det Forenede Kongerige Storbritannien og Irland have, i Ønsket om at tilvejebringe en for deres respektive Undersaatter gældende Ordning af Fiskeriet i Havet omkring Færøerne og Island uden for dansk Søterritorium, besluttet i dette Øjemed at afslutte en Overenskomst og have til deres befuldmægtigede udnævnt:

Hans Majestæt Kongen af Danmark: Herr Frantz Ernst Bille, Allerhøjstsammes Kammerherre og overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister i London, Storkors af Dannebrog og Dannebrogsmand o. s. v.

Hans Majestæt Kongen af det Forenede Kongerige Storbritannien og Irland: Den meget hæderlige Henry Charles Keith Petty Fitz-Maurice, Markis af Lansdowne, Jarl Wycombe, Viscount Caln og Calnstone og Lord Wycombe, Baron af Chipping Wycombe, Baron Nairne, Jarl af Kerry og Jarl af Shelburne, Viscount Clanmaurice

Nr. 3. 28. marz. og Fitzmaurice, barón af Kerry, Lixnaw, og Dunkerron; pair í hinu sameinaða konungsríki og Írlandi, meðlim hins mjög æruverða leyndarráðs Hans hátignar, riddara af hinni ágætu sokkabandsorðu o. fl., sem og fyrsta ríkisritara Hans hátignar fyrir utanríkismálin,

og eptir að þessir menn höfðu gjört hvor öðrum grein fyrir umboðum sínum, sem reyndust góð og gild að formi, hafa þeir orðið ásáttir um greinir þær, er hjer fara á eptir:

I. grein.

Ákvæðin í samningi þessum, er fara fram á að skipa fyrir um löggæzlu við fiskiveiðar í hafinu umhverfis Færeyjar og Ísland fyrir utan landhelgi við eyjar þessar, hafa gildi fyrir þegna hinna tignu samningsaðila.

II. grein.

Þegnar Hans hátignar Danmerkur konungs hafa einir rjett til fiskiveiða fram með allri strönd eyjanna með hólmum þeim, skerjum og grynningum, er þeim til heyra, 3 fjórðunga úr mílu út frá yztu takmörkum þar er sjór gengur eigi yfir um fjöru.

Í flóum telst 3 mílufjórðunga fjarlægðin frá beinni línu, sem dregin er þvert yfir flóann á þeim stað næst mynni hans, er breiddin fer eigi fram úr 10 mílufjórðungum.

Grein þessi skerðir í engu hinn viðurkennda rjett fiskiskipa, er sigla eða kasta akkerum í landhelgi, til óheppt að fara ferða sinna þar gegn því að hegða sjer eptir þar að lútandi dönskum löggreglu-tilskipunum, þar á meðal þeirri, að botnvörpuskip skuli meðan þau eru í landhelgi hafa botnvörpur sínar í búlka innanborðs.

III. grein.

Mílufjórðungar þeir, er ræðir um í næstu grein á undan, eru jarðmálsmílufjórðungar, er 60 fara í eitt breiddarstig.

IV. grein.

Takmörk þess svæðis, sem ákvæði samnings þessa ná til, eru:

Að sunnan lína dregin úr skurðardepli hádegisbaugs North-Unst-vitans (á Shetlandseyjum) og 61. breiddarstigsbaugs norðurbreiddar í skurðardepil 9. hádegisbaugs vesturlengdar og 60. breiddarstigsbaugs norðurbreiddar og svo þaðan vestur eptir breiddarstigsbaugi þessum að hádegisbaugi 27° vesturlengdar.

Að vestan hádegisbaugur 27° vesturlengdar.

Að norðan breiddarbaugur 67° 30′ norðurbreiddar.

Að austan hádegisbaugur North-Unst-vitans.

Takmörk þessi eru dregin á uppdrætti þeim, er fylgir samningi þessum.

V. grein.

Fiskiskip hinna tigna samningsaðila skulu skrásett eptir þeim stjórnar-reglum, er sett eru um það í því landi, er þau eiga heima. Hver höfn skal hafa sína framhaldandi töluröð, og fyrir framan töluna skal standa einn eða fleiri upphafsstafir eptir því, sem hlutaðeigandi æðri yfirvöld nákvæmar ákveða.

Nr. 3. Auglýsing 28. marz um samning milli Hans hátignar konungsins í Danmörku og Hans hátignar konungsins í hinu sameinaða konungsríki Bretalandi hinu mikla og Írlandi um tilhögun á fiskiveiðum þegna hvors þeirra um sig fyrir utan landhelgi í hafinu umhverfis Færeyjar og Ísland.

og Fitzmaurice, Baron af Kerry, Lixnaw og Dunkerron; Pair af det Forenede Kongerige og Irland, Medlem af Hans Majestæts meget hæderlige Gehejmeraad, Ridder af den ædle Hosebaandsorden etc. etc. etc., samt Hans Majestæts første Statssekretær for de udenlandske Sager, Nr. 3. 28de Marts.

hvilke, efter at have meddelt hinanden deres Fuldmagter, der befandtes i god og rigtig Form, ere blevne enige om følgende Artikler:

Artikel I.

Bestemmelserne i nærværende Konvention, der gaar ud paa at ordne Fiskeripolitiet i Havet omkring Færøerne og Island uden for disse Øers Søterritorium, ere anvendelige paa de høje kontraherende Parters Undersaatter.

Artikel II.

Hans Majestæt Kongen af Danmarks Undersaatter skulle have udelukkende Ret til Fiskeri indtil en Afstand af 3 Kvartmil at regne fra den yderste Grænse, hvor Landet er tørt ved Lavvande, langs hele Strækningen af Øernes Kyster med dertil hørende Holme, Skær og Grunde.

Hvad Bugterne angaar, vil de 3 Kvartmils Afstand være at regne fra den lige Linie trukken tvært over Bugten paa det Indløbet nærmeste Punkt, hvor Bredden ikke er større end 10 Kvartmil.

Nærværende Artikel gør intet Indgreb i den for Fiskerfartøjer, der sejle eller ankre paa Søterritoriet, anerkendte Ret til frit at færdes dér mod at iagttage de derom givne danske Politiforskrifter, hvoriblandt den, at Trawlerfartøjer under Ophold paa Territoriet skulle have Trawlen stuvet af Vejen indenbords.

Artikel III.

De i den foregaaende Artikel omhandlede Kvartmil ere geografiske Kvartmil, hvoraf der regnes 60 paa en Breddegrad.

Artikel IV.

De geografiske Grænser for denne Konventions Omraade ere:

Mod Syd en Linie dragen fra det Punkt, hvor North Unst Fyrtaarns Meridian (Shetlands Øerne) skærer den 61de nordlige Breddegrad, til det Punkt, hvor den 9de Meridian, vestlig Længde, skærer den 60de nordlige Breddegrad, og derfra videre mod Vest følgende denne Breddegrad til Meridianen for 27 ⁰ vestlig Længde.

Mod Vest Meridianen for 27 ⁰ vestlig Længde.

Mod Nord Parallelen for 67 ⁰ 30 ′ nordlig Bredde.

Mod Øst North Unst Fyrtaarns Meridian.

De nævnte Grænser ere angivne paa det nærværende Konvention vedhæftede Kort.

Artikel V.

De høje kontraherende Parters Fiskerfartøjer indregistreres efter de i Hjemlandet gældende administrative Reglementer. For hver Havn findes der en fortløbende Række af Tal med et eller flere store Bogstaver foran efter vedkommende overordnede Øvrigheds nærmere Bestemmelse.

Nr. 3. Bekendtgørelse af 28de Marts om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af det Forenede Kongerige Storbritannien og Irland angaaende Ordningen af deres respektive Undersaatters Fiskeri i Havet omkring Færøerne og Island udenfor Søterritoriet afsluttet Konvention.

Nr. 3. 28. marz.

Hvor stjórnin um sig skal semja skrá yfir bókstafi þá, er áður var getið.

Skrá þessa, svo og skýrslu um breytingar þær, er á kunna að verða gjörðar, skal hvor stjórnin senda hinni.

VI. grein.

Fiskiskipin eru merkt þeim bókstaf eða bókstöfum, er gefa til kynna þá höfn, er þau eru frá, og skrásetningartölu úr töluröð þeirri, sem höfnin hefur.

VII. grein.

Nafn hvers fiskiskips og hafnar þeirrar, er það er frá, skal mála með olíulit á apturstafn skipsins á svörtum grunni með hvítum stöfum ekki minni en 8 centimetra á hæð og 12 millimetra á breidd.

VIII. grein.

Bókstafinn eða bókstafina og töluna, sem skipið hlaut við skrásetninguna, skal setja með hvítum olíulit á svörtum grunni á framstafn skipsins báðumegin, ef rúm leyfir, 8—10 centimetra fyrir neðan borðstokkinn, og þannig, að sjáist glöggt og skýrt.

Á skipum, sem að rúmmáli eru 15 tonnar brúttó eða þar yfir, skal hæðin á bókstöfunum og tölunum vera 45 centimetra og breiddin 6 centimetra.

Á bátum, er eigi ná 15 tonnum brúttó, skal, ef unnt er, hæðin vera 25 centimetra og breiddin 6 centimetra.

Sömu bókstafi og tölur skal og setja með olíulit á hliðar stórseglsins á skipinu, rjett fyrir ofan síðasta reifið, svo að sjáist glöggt; mála skal með svörtum lit ef seglin eru hvít, en hvítum á svört segl, og á millumlit segl með hvítum eða svörtum lit eptir því sem stjórnarvald það, er samkvæmt V. grein sjer um merkinguna, nánar ákveður.

Á fiskiveiða-gufuskipum skal setja hin framangreindu merki þar að auki á reykháfinn svo að þau sjáist skýrt. Skal stærð merkja þessara hin sama og þeirra, er á framstafni skipsins eru.

Bókstafur eða bókstafir þessir og tölur skulu á seglunum vera að öllu þriðjungi stærri en þeir, er á framstafni skipsins eru.

IX. grein.

Eigi má á hliðum fiskiskipanna að utan nje á seglum þeirra eða reykháfum hafa önnur nöfn, bókstafi eða tölur en þær, er nefndar eru í VI., VII. og VIII. grein samnings þessa.

X. grein.

Eigi má afmá, breyta, óskýra, dylja eða með nokkru móti hylja nöfnin, bókstafina eða tölurnar á skipunum og seglum þeirra og reykháfum.

XI. grein.

Bókstaf eða bókstafi og tölur hvers skips skal setja á báta, duft, helztu flár, dragvaði, stjóra, akkeri og yfir höfuð á öll veiðigögn þau, er skipinu heyra til. Bók-

Nr. 3. Auglýsing 28. marz um samning milli Hans hátignar konungsins í Danmörku og Hans hátignar konungsins í hinu sameinaða konungsríki Bretalandi hinu mikla og Írlandi um tilhögun á fiskiveiðum þegna hvors þeirra um sig fyrir utan landhelgi í hafinu umhverfis Færeyjar og Ísland.

Enhver af Regeringerne vil have at udfærdige en Liste med Angivelse af de nævnte Bogstaver. Nr. 3. 28de Marts.

Denne Liste ligesom alle de Ændringer, der senere maatte blive foretagne ved samme, skal meddeles den anden Regering.

Artikel VI.

Fiskerfartøjerne føre det eller de Bogstaver, der betegne den Havn, hvor de ere hjemmehørende, og et Indregistreringsnummer inden for den Rækkefølge af Nummere, som hører til Havnen.

Artikel VII.

Ethvert Fiskerfartøjs Navn samt Havnens, hvor det er hjemmehørende, males med Oliefarve paa Fartøjets Bagstavn med hvide, mindst 8 Centimeter høje og 12 Millimeter brede Skrifttræk paa sort Grund.

Artikel VIII.

Det eller de Bogstaver og det Tal, der ved Indregistreringen er tildelt Fartøjet, anbringes iøjnefaldende og tydeligt paa hver Side af dets Forstavn, saa vidt Pladsen tillader det, 8 à 10 Centimeter under Rælingen, med hvid Oliefarve paa sort Grund. Bogstavernes og Tallenes Højde skal for Fartøjer paa 15 Tons Brutto og derover være 45 Centimeter og Bredden 6 Centimeter.

For Baade under 15 Tons Brutto skal Dimensionerne saa vidt muligt være: Højden 25 Centimeter og Bredden 4 Centimeter.

Ligeledes anbringes de samme Bogstaver og Tal i Oliefarve paa begge Sider af Fartøjets Storsejl umiddelbart over det sidste Reb, saaledes, at de tydeligt kunne ses; de males paa hvide Sejl med sort Farve, paa sorte Sejl med hvid Farve, og paa Sejl af Mellemfarve med hvid eller sort Farve efter som den Autoritet, ved hvis Foranstaltning Afmærkningen sker, i Følge Artikel V nærmere maatte bestemme.

Paa Damp-Fiskefartøjer skulle de ovennævnte Mærker endvidere tydelig anbringes paa Skorstenen. Disse Mærker skulle have samme Dimensioner som de paa Forstavnen anbragte. Bogstavet eller Bogstaverne og Tallene paa Sejlene skulle i alle Retninger være en Trediedel større end de, der ere anbragte paa Fartøjets Forstavn.

Artikel IX.

Fiskerfartøjerne maa hverken paa Ydersiderne eller paa Sejlene eller Skorstenene føre andre Navne, Bogstaver eller Tal end dem, der omhandles i nærværende Konventions Artikler VI, VII og VIII.

Artikel X.

Det er forbudt at udslette, forandre, ukendeliggøre, tildække eller ved hvilket som helst Middel skjule de paa Fartøjerne og paa Sejlene og Skorstene anbragte Navne, Bogstaver og Tal.

Artikel XI.

Hvert Fartøjs Bogstav eller Bogstaver og Tal skal anbringes paa de Joller, Bøjer, vigtigste Flaad, Slæbevaad, Dræg, Ankere og i det hele paa alle de Fiskeredskaber, der høre til Fartøjet.

Nr. 3. Bekendtgørelse af 28de Marts om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland angaaende Ordningen af deres respektive Undersaatters Fiskeri i Havet omkring Færøerne og Island udenfor Søterritoriet afsluttet Konvention.

Nr. 3. 28. marz. stafir þessir og tölur skulu vera svo stór að auðvelt sje að sjá þau. Eigendur netanna eða annara veiðarfæra mega auk þess merkja þau öðrum sjerstökum merkjum, er þeim þykja hentug.

XII. grein.

Skipstjóri skal á hverju skipi hafa í höndum opinbert skjal, er gefið sje út af hlutaðeigandi yfirvaldi í landi því, er hann er frá, er hann með því geti sannað þjóðerni skips síns. Skjal þetta skal til greina bókstaf eða bókstafi skipsins og tölu, og skal í því standa lýsing á skipinu og nafn eða nöfn eigenda, eða, ef eigandi er fjelag, þá nafn þess.

XIII. grein.

Eigi má á nokkurn hátt leyna þjóðerni skipsins.

XIV. grein.

Eigi má neitt fiskiskip frá sólsetri til sólaruppkomu varpa akkerum á sviðum, þar er reknetafiskarar hafa sett veiðarfæri sín.

Þó á bann þetta þá eigi við, er skip hefur orðið fyrir tjóni eða er í annari nauð statt og fyrir því leggst um akkeri.

XV. grein.

Eigi mega skip, er á fiskimiðin koma, taka stöðvar eða leggja net sín svo, að þau gjöri hvert öðru skaða eða gera á hluta veiðimanna, er þegar eru teknir til starfa.

XVI. grein.

Þá er þilskip og bátar jafnsnemma byrja að gefa út reknet til fiskjar, skulu bátarnir leggja netin á vindborð við skipin.

Þilskipin skulu þar á mót leggja netin á hljeborð við bátana.

Þá er þilskip leggja net sín á vindborð við opna báta, er þegar eru lagstir til fiskjar, og þá er bátar gefa út net sín á hljeborð við þilskip, er farin eru að fiska, þá er það meginregla, að þeir sem síðar byrja að fiska, beri ábyrgð á skemmdum á netum, nema þeir sanni, að þeir voru til neyddir, eða að skaðinn sje ekki þeim um að kenna.

XVII. grein.

Eigi má festa eða binda við akkeri net eða önnur veiðarfæri á sviðum, þar er reknetarfiskarar þegar eru teknir til.

XVIII. grein.

Enginn fiskari má festa skip sitt eða binda við net, dufl, flár eður önnur veiðarfæri, er til heyra öðrum fiskara.

Nr. 3. Auglýsing 28. marz um samning milli Hans hátignar konungsins í Danmörku og Hans hátignar konungsins í hinu sameinaða konungsríki Bretalandi hinu mikla og Írlandi um tilhögun á fiskiveiðum þegna hvors þeirra um sig fyrir utan landhelgi í hafinu umhverfis Færeyjar og Ísland.

Disse Bogstaver og Tal skulle være store nok til med Lethed at kunne skelnes. Ejerne af Garnene eller andre Fiskeredskaber kunne desuden mærke dem med saadanne særegne Kendetegn, som de maatte finde hensigtsmæssige.

Artikel XII.

Ethvert Fartøjs Fører maa være forsynet med et officielt, af vedkommende Øvrighed i hans Land udstedt Dokument, som sætter ham i Stand til at godtgøre Fartøjets Nationalitet. Dette Dokument skal altid angive Fartøjets Bogstav eller Bogstaver og dets Nummer samt en Beskrivelse af det tillige med dets Ejers Navn eller Navne eller Navnet paa det Selskab, der ejer det.

Artikel XIII.

Det er forbudt ved hvilket som helst Middel at fordølge Fartøjets Nationalitet.

Artikel XIV.

Det er forbudt ethvert Fiskerfartøj fra Solens Nedgang til dens Opgang at ankre op paa Pladser, hvor Drivnetsfiskere have udsat deres Redskaber.

Dog finder dette Forbud ikke Anvendelse for Opankringer, der ere foranledigede ved indtrufne Uheld eller ethvert andet Nødstilfælde.

Artikel XV.

Det er forbudt Fartøjer, der ankomme til Fiskepladserne, at lægge sig eller udkaste deres Garn saaledes, at de tilføje hinanden Skade eller fortrædige Fiskere, som alt have begyndt deres Gerning.

Artikel XVI.

Naar ved Drivnetsfiskeri Dæksfartøjer og aabne Baade samtidigt begynde at sætte Garnene ud, skulle de sidstnævnte udsætte Garnene til Luvart for de andre.

Dæksfartøjerne skulle derimod sætte deres Garn i Læ af aabne Fartøjer.

Som Hovedregel gælder, at naar Dæksfartøjer sætte deres Garn til Luvart for aabne Baade, der allerede ligge og fiske, og naar aabne Baade sætte deres Garn i Læ af Dæksfartøjer, der ere i Færd med at fiske, vil Ansvaret for Havarier paa Garnene paahvile dem, som sidst have begyndt at fiske, medmindre de godtgøre, at det er et Nødstilfælde, eller at de ere uden Skyld i Beskadigelsen.

Artikel XVII.

Det er forbudt at fastgøre eller ankre Garn eller andet Fiskeriredskab paa Pladser, hvor Drivnetsfiskere allerede ere i Virksomhed.

Artikel XVIII.

Det er forbudt enhver Fisker at fortøje sit Fartøj eller holde sig fast ved Garn, Bøjer, Flaad eller andre Fiskeredskaber, tilhørende en anden Fisker.

Nr. 3. Bekendtgørelse af 28de Marts om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland angaaende Ordningen af deres respektive Undersaatters Fiskeri i Havet omkring Færøerne og Island udenfor Søterritoriet afsluttet Konvention.

Nr. 3.
28.
marz.

XIX. grein.

Er dragvaðsfiskarar eru í sýnum fiskara, er hafa net, vað eða langlínur að veiðarfærum, þá skulu þeir við hafa þær varúðarreglur, er nauðsynlegar sjeu til, að þær geri eigi hinum mein; ef skaði verður af, bera þeir ábyrgðina, nema þeir sanni, að þeir væru til neyddir, eða að skaðinn sje þeim eigi um að kenna.

XX. grein.

Ef net flækjast saman fyrir fleirum fiskurum, mega þeir eigi skera þau sundur, nema allir sjeu samþykkir.

Öll ábyrgð fellur niður, þá er sannast, að eigi urðu netin á annan veg greidd sundur.

XXI. grein.

Er skip fiska með línum og línur þeirra flækjast saman, þá má eigi sá, er upp tekur, skera línurnar sundur, nema hann sje til neyddur, og skal þá jafnskjótt hnýta hinar skornu línur aptur saman.

XXII. grein.

Enginn fiskari má undir nokkru yfirskyni skera sundur, festa sig við eða draga upp net, línur eða önnur veiðarfæri, er eigi til heyra honum, nema þegar bjarga þarf og þegar svo er ástatt, er getur um í tveim hinum síðustu greinum.

Ef fiskari siglir á veiðafæri annars fiskara eða á einhvern annan hátt flækjist í þeim, skal hann gjöra þær ráðstafanir allar, er með þarf til þess að veiðarfæri eða skip hins fiskarans bíði sem allra minnst tjón af þessu.

XXIII. grein.

Eigi má nota nokkurt það verkfæri, er að eins er haft til að skera sundur net eða eyðileggja þau.

Eigi má heldur hafa slík verkfæri innanborðs.

Hinir tignu samningsaðilar skuldbinda sig til að gjöra þær ráðstafanir, er nauðsynlegar sjeu til að koma í veg fyrir, að þau verði flutt um borð á fiskiskipin.

XXIV grein.

Fiskiskipin skulu gæta hinna almennu reglna fyrir ljós- og hljóðbendingum, stjórn og siglingu, sem fyrir þau eru eða kunna að verða ákveðin með samningi milli hinna tignu samningsaðila, til að koma í veg fyrir, að skip rekist á.

XXV. grein.

Fiskiskipum öllum, bátum þeirra, og öllum hlutum, er snerta útbúnað fiskiskips og reiða, netum, línum, duflum, flám eða hvers konar öðrum veiðarfærum, hvort sem þau eru merkt eða ekki, skal ef þau finnast eða verða tekin upp í hafi, svo fljótt sem verða má, skila til hlutaðeigandi yfirvalds í þeirri höfn, er skip það, er bjargað hefur þeim, fyrst kemur til eða leitar í.

Nr. 3. **Auglýsing 28. marz um samning milli Hans hátignar konungsins í Danmörku og Hans hátignar konungsins í hinu sameinaða konungsríki Bretalandi hinu mikla og Írlandi um tilhögun á fiskiveiðum þegna hvors þeirra um sig fyrir utan landhelgi í hafinu umkverfis Færeyjar og Ísland.**

Artikel XIX.

Naar Slæbevaadsfiskere befinde sig i Sigte af Fiskere, der fiske med Netredskab (Garn, Vaad) eller Langline, skulle de tage de nødvendige Forholdsregler for at undgaa at forulempe disse sidste. I Beskadigelsestilfælde paahviler Ansvaret Slæbevaadsfiskerne, medmindre de godtgøre, at det er sket som Nødstilfælde, eller at de ere uden Skyld i det lidte Tab.

Artikel XX.

Naar Garn, der tilhøre forskellige Fiskere, indvikles i hinanden, er det forbudt at kappe dem, medmindre begge Parter samtykke deri.

Ethvert Ansvar ophører, saa snart det er godtgjort, at det er umuligt paa anden Maade at faa Garnene skilte fra hinanden.

Artikel XXI.

Naar et Fartøj, der fisker med Line, faar sine Liner krydsede med et andet Fartøjs, er det forbudt den, som trækker dem op, at kappe dem, undtagen i Nødstilfælde, og i saa Fald skal den kappede Line straks igen knyttes sammen.

Artikel XXII.

Uden for Bjergningstilfælde og de i de to foregaaende Artikler ommeldte Tilfælde er det enhver Fisker forbudt under et hvilket som helst Paaskud at kappe, hage sig fast i eller hive op Garn, Liner og andre Redskaber, som ikke tilhøre ham.

Naar en Fisker har gennemsejlet eller paa en hvilken som helst anden Maade er bleven indviklet i en anden Fiskers Redskab, skal han tage alle fornødne Forholdsregler for, at den Skade, som derved kan forvoldes den anden Fiskers Redskab eller Fartøj, reduceres til det mindst mulige.

Artikel XXIII.

Det er forbudt at anvende hvilket som helst Redskab, der udelukkende tjener til at kappe eller ødelægge Garn.

Det er ligeledes forbudt at have slige Redskaber om Bord.

De høje kontraherende Parter forpligte sig til at tage de nødvendige Forholdsregler for at forhindre, at de bringes om Bord paa Fiskerfartøjerne.

Artikel XXIV.

Fiskerfartøjerne skulle iagttage de almindelige Regler angaaende Lys- og Lydsignaler, samt for Styring og Sejlads, som for deres Vedkommende ere eller maatte blive vedtagne ved gensidig Overenskomst mellem de høje kontraherende Parter i det Øjemed at forebygge Kollisioner paa Søen.

Artikel XXV.

Ethvert Fiskerfartøj, deres Joller, alle Genstande henhørende til Udrustning eller Takkelads for et Fiskerfartøj, ethvert Garn, Line, Bøje, Flaad eller et hvilket som helst Fiskeredskab, hvad enten det er forsynet med Mærke eller ej, som maatte blive fundet eller optaget i Søen, skal snarest muligt overleveres til vedkommende Øvrighed i den første Havn, hvortil det Fartøj, der har bjerget dem, vender tilbage eller søger ind.

Nr. 3. Bekendtgørelse af 28de Marts om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af det Forenede Kongerige Storbritannien og Irland angaaende Ordningen af deres respektive Undersaatters Fiskeri i Havet omkring Færøerne og Island udenfor Søterritoriet afsluttet Konvention.

Nr. 3. 28. marz.

Yfirvaldið gjörir það síðan kunnugt, bæði konsúli eða konsúlsumboðsmanni þeirrar þjóðar, er skip það er frá, er bjargað hefur, og þeirrar þjóðar, er eigandi hinna fundnu hluta er frá, og skilar hlutunum aptur til eigenda eða annara fyrir þeirra hönd, jafnskjótt og þess verður krafizt, og rjetti björgunarmanna er nægilega borgið.

Þóknun þá, er eigendur eiga að greiða björgunarmönnum, ákveða stjórnarvöldin eða dómsvöldin, eptir því sem í hvoru landinu um sig er fyrir skipað í lögum. Það er auðvitað, að ákvörðun þessi breytir engu í samningum, er um þetta efni þegar hafa gjörðir verið, og að hinir tignu samningsaðilar áskilja sjer rjett til sín á milli að ákveða með sjerstökum samningum til tekna borgun fyrir fundin net.

Þau veiðarfæri, er finnast ómerkt, skulu öll teljast sem vogrek.

XXVI. grein.

Skip úr herskipaflota hinna tignu samningsaðila skulu hafa tilsjón með fiskiveiðunum; fyrir Danmörku má nota til þess skip, sem eru eign ríkisins, er skipstjórar þeirra eru sjerstaklega kvaddir til þess starfa.

XXVII. grein.

Löggæzluskip þeirrar þjóðarinnar, er fiskiskipin eru frá, skulu ein hafa gætur á því, að fylgt sje reglum þeim, er settar eru um þjóðernisskýrteinið, merkin og tölurnar á fiskiskipunum og veiðarfærunum o. fl., og um að eigi sje höfð óleyfileg verkfæri um borð (VI., VII., VIII., IX., X., XI., XII., XIII. og XXIII gr., 2. hluti).

Þó skulu foringjar löggæzluskipanna skýra hver öðrum frá brotum gegn reglum þessum af hálfu fiskimanna hinnar þjóðarinnar.

XXVIII. grein.

Löggæzluskip hinna tignu samningsaðila hvors um sig skulu hafa heimild til að fullvissa sig um, hvort brotið hafi verið gegn öðrum reglum í samningi þessum en þeim, er nefndar eru í XXVII. grein, svo og um allar yfirsjónir, er snerta fiskiveiðarnar, án tillits til þess hvorrar þjóðar þeir fiskimenn eru, er drýgja brotið.

XXIX. grein.

Þegar löggæzluskipaforingjarnir hafa ástæðu til að ætla, að brotið hafi verið gegn reglunum í samningi þessum, geta þeir heimtað, að skipstjóri sá, er grunaður er um brot, sýni fram hið opinbera þjóðernisskýrteini sitt. Um þessa framsýning skal þegar gjörð stutt athugasemd á hinu framlagða skjali. Löggæzluskipaforingjarnir mega eigi fara lengra en sagt er í að rannsaka og kanna innanborðs á fiskiskipum, er eigi eru sama þjóðernis og þeir, nema það sje nauðsynlegt til þess að útvega sannanir um yfirsjónir eða brot gegn löggæzlureglunum um fiskiveiðarnar.

XXX. grein.

Löggæzluskipaforingjar hinna tignu samningsaðila skulu meta þýðing þeirra atvika, er þeim ber um að dæma, og þeir hafa komizt að, og ákveða skaða þann, er

Nr. 3. Auglýsing 28. marz um samning milli Hans hátignar konungsins í Danmörku og Hans hátignar konungsins í hinu sameinaða konungsríki Bretalandi hinu mikla og Írlandi um tilhögun á fiskiveiðum þegna hvors þeirra um sig fyrir utan landhelgi í hafinu umhverfis Færeyjar og Ísland.

Øvrigheden giver Underretning saavel til den Nations Konsul eller Konsularagent, hvortil det Fartøj hører, der har udført Bjergningen, som til den Nations, hvortil Ejeren af de fundne Genstande hører, og tilbageleverer Genstandene til Ejerne eller deres Stedfortrædere, saa snart de tilbagefordres og Bjergernes Rettigheder ere tilstrækkeligt sikrede. Nr. 3. 28de Marts.

Den Godtgørelse, som Ejerne skulle betale til Bjergerne, fastsættes af de administrative eller retslige Myndigheder, efter som det er paabudt i de respektive Staters Lovgivning. Det er en Selvfølge, at denne Bestemmelse ikke forandrer noget i allerede bestaaende Overenskomster om dette Forhold, og at de høje kontraherende Parter forbeholde sig Frihed til indbyrdes ved særegne Overenskomster at fastsætte en bestemt Betaling, som skal erlægges for et fundet Garn.

Et hvilket som helst Fiskeredskab, der findes uden at være forsynet med Mærke, bliver at betragte som Vraggods.

Artikel XXVI.

Tilsynet med Fiskeriet udføres af Skibe, henhørende til de høje kontraherende Parters Orlogsflaader. For Danmarks Vedkommende kan dertil anvendes Staten tilhørende Skibe, førte af Kaptajner, der ere forsynede med særlig Udnævnelse.

Artikel XXVII.

Overholdelsen af Reglerne om Nationalitetsdokumentet, Fartøjernes og Fiskeredskabernes Mærkning og Nummerering o. s. v. samt Tilstedeværelsen om Bord af forbudt Redskab (Artiklerne VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII og XXIII, 2det Stykke) henhører udelukkende under Tilsynet af den Nations Krydsere, hvortil Fiskerfartøjet hører. Dog skulle Cheferne for Krydserne gensidig underrette hverandre om de af den anden Nations Fiskere begaaede Brud paa de nævnte Regler.

Artikel XXVIII.

Enhver af de høje kontraherende Parters Krydsere er berettiget til at forvisse sig om, hvor vidt der er begaaet Brud paa andre af nærværende Konventions Regler end de i Artikel XXVII nævnte, saavel som alle Forseelser, der have Hensyn til Fiskeriet, ligegyldigt i øvrigt, til hvilken Nation de Fiskere henhøre, som begaa Overtrædelsen.

Artikel XXIX.

Naar Krydsernes Chefer have Grund til at tro, at der er begaaet Brud paa de i indeværende Konvention foreskrevne Forholdsregler, kunne de forlange, at den Fartøjsfører, der er sigtet for en Overtrædelse, foreviser sit officielle Nationalitetsbevis. Om denne Forevisning gøres der straks en kort Bemærkning paa det fremlagte Aktstykke. Krydsernes Chefer kunne ikke gaa videre i deres Undersøgelse eller Ransagning om Bord paa et ikke til deres Nationalitet hørende Fiskerfartøj, med mindre saadant skulde være nødvendigt for at skaffe Beviser for en Forseelse eller en Overtrædelse vedrørende Fiskeripolitiet.

Artikel XXX.

Cheferne for de høje kontraherende Parters Krydsere have at skønne om Betydningen af de Fakta, der falde ind under deres Omraade, og som ere komne til

Nr. 3. 28. marz. fiskiskip, er til heyra hinum tignu samningsaðilum, kunna að hafa orðið fyrir, af hverjum orsökum sem það hefur hlotizt.

Ef þörf gjörist, semja þeir skrá til sönnunar um atvikin, eins og þau hafa komið í ljós eptir skýrslum hlutaðeigandi málsparta og framburði þeirra, er viðstaddir voru.

Ef tilfelli það, er fyrir liggur, virðist vera svo mikilsvert, að slík varúðarregla verði rjettlætt, er foringja löggæzluskipsins heimilt að flytja hið brotlega skip á einhverja af höfnum þeirrar þjóðar, er fiskimaðurinn er frá.

Hann getur jafnvel tekið um borð til sín nokkra af skipverjum, til þess að afhenda þá yfirvöldum þeirrar þjóðar, er skipið er frá.

XXXI. grein.

Skrá sú, er getur um í næstu grein að framan, skal rituð á því máli, er foringi löggæzluskipsins mælir, og í því formi, er haft er í landi hans. Hinir ákærðu og vitnin hafa heimting á að bæta við eða láta bæta við á máli sjálfra þeirra hverri þeirri athugasemd eða vottan, er þeim kann að þykja við eiga. Þessar yfirlýsingar skulu vera tilhlýðilega undirskrifaðar.

XXXII. grein.

Mótþrói gegn skipunum löggæzluskipaforingja þeirra, er settir eru til að hafa á hendi löggæzlu á fiskiveiðunum, eða mót þeim, sem eru í umboði þeirra, verður skoðaður eins og mótþrói mót yfirvöldum þess lands, er fiskiskipið á heima í.

XXXIII. grein.

Ef tilverknaður sá, er kært er fyrir, er ekki mikilvægur, en hefur þó orðið öðrum fiskimönnum til meins, geta löggæzluskipaforingjarnir komið á sættum milli hlutaðeigenda á sjó, og ákveðið, hve mikið skal greiða fyrir skaðann, ef málspartar eru á eitt sáttir um það. Þegar svo er ástatt, en annarhvor málsparta hefur eigi fje til að greiða þegar skaðabæturnar, láta foringjarnir hlutaðeigendur skrifa undir 2 frumrit af skjali, er ákveður hve miklar skaðabætur skuli greiða.

Annað frumritið skal verða eptir um borð á löggæzluskipinu, en hitt skal afhent þeim skipstjóra, er kröfu á til fjárins, svo að hann, ef þörf gjörist, geti notað það við dómstóla þá, er skuldunautur hans á varnarþing við.

En verði sáttum ekki á komið með málspörtum, fara skipaforingjarnir fram eptir ákvæðum XXX. greinar.

XXXIV. grein.

Hið opinbera skal sækja mál þau, er rísa af yfirsjónum og brotum, er nefnd eru í samningi þessum.

XXXV. grein.

Hinir tignu samningsaðilar skuldbinda sig til að leggja fyrir hlutaðeigandi löggjafarvöld tillögur um þær ráðstafanir, er gjöra þarf til tryggingar því að samningi þessum verði fram fylgt, og um, að hegning fangelsis eða sekta eða hvorttveggja verði sett fyrir þá, er kunna að brjóta mót ákvæðunum í VI.—XXIII. grein að báðum með töldum.

Nr. 3. Auglýsing 28. marz um samning milli Hans hátignar konungsins í Danmörku og Hans hátignar konungsins í hinu sameinaða konungsríki Bretalandi hinu mikla og Írlandi um tilhögun á fiskiveiðum þegna hvors þeirra um sig fyrir utan landhelgi í hafinu umhverfis Færeyjar og Ísland.

deres Kundskab, og fastslaa den Skade, som de til de høje kontraherende Parter henhørende Fiskerfartøjer maatte have lidt, hvad Grunden dertil saa end har været.

Hvis der er Anledning dertil, optage de en Protokol til Konstatering af de faktiske Omstændigheder, saaledes som disse fremgaa saavel af vedkommende Parters Erklæringer som af de tilstedeværendes Vidnesbyrd.

Synes det foreliggende Tilfælde betydeligt nok til at retfærdiggøre en saadan Forholdsregel, har Krydserens Chef Ret til at føre det skyldige Fartøj til en Havn, der tilhører Fiskerens Nation.

Han kan endog tage en Del af Besætningen om Bord til sig for at aflevere den til Fartøjets Nations Myndigheder.

Artikel XXXI.

Den i forrige Artikel omhandlede Protokol redigeres i det Sprog, der tales af Krydserens Chef, og under de i hans Land brugelige Former. De tiltalte og Vidnerne have Ret til at tilføje eller lade tilføje i deres eget Sprog enhver Bemærkning eller Vidneforklaring, som de maatte finde hensigtsmæssig. Disse Erklæringer skulle forsynes med behørig Underskrift.

Artikel XXXII.

Modstand mod Befalinger af de til Fiskeripolititjeneste beordrede Krydseres Chefer, eller mod dem, der handle efter deres Ordre, vil uden Hensyn til Krydserens Nationalitet være at betragte som Modstand mod Fiskerfartøjets eget Lands Øvrighed.

Artikel XXXIII.

Naar den Handling, der paatales, ikke er af alvorlig Beskaffenhed, men den ikke desto mindre har foraarsaget en eller anden Fisker Skade, kunne Krydsernes Chefer til Søs bringe et Forlig i Stand mellem de paagældende og bestemme, hvormeget der skal betales i Erstatning, dersom vedkommende Parter ere enige derom. I saa Fald lade Cheferne, dersom den ene af Parterne ikke er i Stand til straks at betale, de paagældende undertegne i to Eksemplarer et Dokument, der bestemmer, hvormeget der skal erlægges i Erstatning.

Det ene Eksemplar af dette Aktstykke forbliver om Bord paa Krydseren, medens det andet leveres til den Fartøjsfører, der har Beløbet tilgode, for at han i fornødent Fald kan betjene sig deraf ved de Domstole, hvorunder Skyldneren henhører.

Skulde der derimod ikke være at opnaa Enighed mellem Parterne, ville Cheferne have at handle efter Bestemmelserne i Artikel XXX.

Artikel XXXIV.

De i nærværende Konvention omhandlede Forseelser og Overtrædelser skulle være offentlig Paatale undergivne.

Artikel XXXV.

De høje kontraherende Parter forpligte sig til at forelægge vedkommende lovgivende Myndigheder Forslag til de nødvendige Foranstaltninger for at sikre Udførelsen af nærværende Overenskomst og til Fastsættelse af Straf af Fængsel eller Bøder eller begge disse Straffe i Forening for dem, som maatte overtræde Bestemmelserne i Artikel VI—XXIII inkl.

Nr. 3. Bekendtgørelse af 28de Marts om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af det Forenede Kongerige Storbritannien og Irland angaaende Ordningen af deres respektive Undersaatters Fiskeri i Havet omkring Færøerne og Island udenfor Søterritoriet afsluttet Konvention.

Nr. 3.
28.
marz.

XXXVI. grein.

Hvenær sem fiskimenn frá löndum annars samningsaðila beita ofbeldi gegn fiskimönnum hinnar þjóðarinnar eða með vilja valda þeim skaða eða tjóns, skulu mál, er af slíku rísa, liggja undir dómstóla þessa lands, er skip hinna seku eru frá.

Þessi regla skal og gilda um þær yfirsjónir, er getur um í þessum samningi.

XXXVII. grein.

Í málum út af brotum á samningi þessum, skal málfærslan vera svo greið og dómur falla svo fljótt sem verða má eptir hinum gildandi lögum og tilskipunum.

XXXVIII. grein.

Samning þenna skal fullgilda. Skal fullgildingum skipzt á í Lundúnum svo fljótt sem verða má.

XXXIX. grein.

Samningur þessi skal öðlast gildi þann dag, er hinir tignu samningsaðilar ákveða, eptir að danska stjórnin hefur tilkynnt, að sú skipun sje komin á fyrir Færeyjar og Ísland, er heimili brezkum fiskimönnum að fara óhepptir ferða sinna, sigla og leggjast um akkeri í landhelgi við eyjar þessar (sbr. II. gr., síðasta hlutann).

Samningurinn er í gildi þangað til 2 ár eru liðin frá því, að annarhvor hinna tignu samningsaðila hefur sagt honum upp.

Hinir tignu samningsaðilar geyma sjer þó rjett til að gjöra með samningi sín á milli hverja þá breyting á samningi þessum, er æskileg verður talin samkvæmt fenginni reynzlu, svo framarlega sem hún kemur eigi í bága við meginreglur þær, sem þessi samningur byggist á.

Viðaukagrein.

Heimilt skal stjórnum annara landa, er þegnar þeirra stunda fiskiveiðar í hafinu umhverfis Færeyjar og Ísland, að ganga að samningi þessum. Ef svo er gjört, þá skal það tilkynnt annaðhvort stjórninni í Kaupmannahöfn eða stjórninni í Lundúnum. Hún tilkynnir svo hinni stjórninni, er ritað hefur undir samninginn, að sjer hafi borizt svofelld tilkynning.

Þessu til staðfestu hafa umboðsmennirnir ritað undir samning þenna og sett innsigli sín á hann.

Samið í tvennu lagi í Lundúnum 24. júní 1901.

(undirr.) **F. Bille** (L. S.)

(undirr.) **Lansdowne** (L. S.)

Nr. 3. Auglýsing 28. marz um samning milli hans hátignar konungsins í Danmörku og Hans hátignar konungsins í hinu sameinaða konungsríki Bretalandi hinu mikla og Írlandi um tilhögun á fiskiveiðum þegna hvors þeirra um sig fyrir utan landhelgi í hafinu umhverfis Færeyjar og Ísland.

Artikel XXXVI.

Saa ofte Fiskere fra et af de kontraherende Lande maatte gøre sig skyldige i Haandgribeligheder mod Fiskere af den anden Nationalitet eller med Villie have tilføjet dem Skade eller Tab, skulle Domstolene i det Land, hvortil de skyldiges Fartøjer høre, være Sagens rette Værneting.

Den samme Regel er anvendelig overfor de i nærværende Konvention omhandlede Forseelser og Overtrædelser.

Artikel XXXVII.

Ved Overtrædelser af nærværende Konventions Bestemmelser skal Retsforfølgningen og Domfældelsen finde Sted paa saa hurtig en Maade, som de gældende Love og Anordninger tillade.

Artikel XXXVIII.

Nærværende Konvention skal ratificeres. Ratifikationerne skulle snarest muligt udveksles i London.

Artikel XXXIX.

Nærværende Konvention skal træde i Kraft fra og med den Dag, de høje kontraherende Parter bestemme, efter at den danske Regering har meddelt, at der for Færøernes og Islands Vedkommende er tilvejebragt en Ordning, hvorved der indrømmes britiske Fiskere Ret til frit at færdes, sejle og ankre paa Øernes Søterritorium (jvfr. Artikel II, sidste Stykke). Konventionen forbliver i Kraft indtil Udløbet af 2 Aar efter, at en af de høje kontraherende Parter har opsagt den.

De høje kontraherende Parter forbeholde sig dog Adgang til ved fælles Overenskomst at foretage enhver Ændring i Konventionen, som efter indhøstet Erfaring maatte have vist sig ønskelig, forudsat at den ikke er uforenelig med de Principper, paa hvilke Konventionen hviler.

Tillægs-Artikel.

Det skal staa andre Regeringer, hvis Undersaatter drive Fiskeri i Havet omkring Færøerne og Island, frit for at tiltræde nærværende Konvention. Tiltrædelsen skal notificeres Regeringen i Kjøbenhavn eller Regeringen i London. Om Modtagelsen af en saadan Erklæring gives Meddelelse til den anden Regering, der har undertegnet Konventionen.

Til Bekræftelse heraf have de befuldmægtigede undertegnet nærværende Konvention og paatrykt samme deres Segl.

Udstedt i London i to Eksemplarer den 24de Juni 1901.

(undert.) **F. Bille** (L. S.).

(undert.) **Lansdowne** (L. S.).

Nr. 3. Bekendtgørelse af 28de Marts om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland angaaende Ordningen af deres respektive Undersaatters Fiskeri i Havet omkring Færøerne og Island udenfor Søterritoriet afsluttet Konvention.

Nr. 3.
28. marz.

Samningurinn er fullgiltur og hefur fullgildingum verið skipzt á í Lundúnum 5. maí f. á.

Þetta gjörist hjermeð almenningi kunnugt, og skal því við bætt að samningurinn öðlast gildi 31. marz þ. á.

Í stjórnarráði Íslands, 28. marz 1903.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 3. Auglýsing 28. marz um samning milli Hans hátignar konungsins í Danmörku og Hans hátignar konungsins í hinu sameinaða konungsríki Bretlandi hinu mikla og Írlandi um tilhögun á fiskiveiðum þegna hvors þeirra um sig fyrir utan landhelgi í hafinu umhverfis Færeyjar og Ísland.

Konventionen er blevet ratificeret og Ratifikationerne udvekslede i London den 5te Maj f. A. Nr. 3. 28de Marts.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab med Tilføjende, at Konventionen træder i Kraft den 31te Marts d. A.

Ministeriet for Island, den 28de Marts 1903.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 3. Bekendtgørelse af 28de Marts om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland angaaende Ordningen af deres respektive Undersaatters Fiskeri i Havet omkring Færøerne og Island udenfor Søterritoriet afsluttet Konvention.